

Scénář k audioreportáži pana Tomšíčka

Zpracovaly: Kamila Herejková, Michaela Javorková

Pedagogické vedení: Mgr. Jitka Predigerová

Škola: ZŠ Vítězslava Háška Odolena Voda

Ve čtvrtek 5. 12. 2019 jsme navštívily pana Tomšíčka v jeho bytě v Odoleně Vodě.

Michaela Javorková: Pan František Tomšíček pochází z vesničky Malý Bor v Pošumaví, později se s rodiči přestěhovali do Jihočeského Pacova.

***Citát:** -My jsme bydleli v soudě, tam byl soud a berní úřad- taková krásná budova. Tam najednou zrdcadla všechny udělali do černýho, a že nám tatíček umřel. A já jsem to furt nemohl pochopit, když sem tátovi uvedal, poved mi a tatíček nám umřel. A pak jsem teprve pochopí, že to byl pan prezident Masaryk v 37- mým roce. Tak to mi byly čtyři roky.*

Michaela Javorková: Vzpomíná na svou účast ve spolku „Junák” za mlada.

***Citát:** No jezdili jsme na výlety a každé týden a nejdřív to bylo rozdělený do družin a ty družiny potom tvořily oddíl.*

Michaela Javorková: Bohužel spolek později zrušili komunisté.

***Citát:** Jenom všechno do svazu mládeže muselo jít. No tak my jsme to chvílku jako přetrvávali no a pak se to rozpadlo.*

Kamila Herejková: Pana Tomšíčka zajímala technika a tak se jí v roce 1948, kdy ukončil základní školu rozhodl věnovat.

***Citát:** Tak já jsem se šel učit k firmě Rudolf Hampl (elektro rádio) Pacov. Jsem se šel učit radiomechanikem.*

Kamila Herejková: Jako učeň si vedl velice dobře. Po úspěšném složení učňovské zkoušky se firma rozhodla ho poslat z Pacova do Prahy na další studium. Tentokrát střední školu.

Pana Tomšíčka přístroje bavily více a více, a proto si po maturitě našel práci ve Výzkumném ústavu přístrojů jaderné techniky v Přemyšlení, nedaleko Prahy. Jelikož byl ve svém oboru velmi zdatný, účastnil se zahraničních výstav v zemích Rady vzájemné hospodářské pomoci.

***Citát:** Já nevím, čtyřikrát za rok se jelo na výstavy někam do Budapeště, do Bukurešti, do Moskvy. A tam jsme vystavovali to, co jsme udělali v tom Přemyšlení.*

Michaela Javorková: Na jednu z těchto výstav má zajímavou vzpomínku.

Citát: Vystavovali jsme v Lipsku a přišli tam dva Američani. Uměli rusky. Já jsem tolik neuměl, ale rozumněl jsem jim, tak jsem jim něco odpovídal na to. Tak jsem se s nima bavil a oni odešli. A asi za čtyři měsíce přišel do ústavu nějaký pán, scháněl se kdo byl v tom Lipsku. A pak z něj vylezlo, že ho zajímají co ty Američani tam dělali. Takže to byla STB nějaká naše a musel jsem napsat takový hlášení, že tam teda byli.

Michaela Javorková: Pan Tomšíček vstoupil do komunistické strany, stal se dokonce předsedou strany. Nikdy proti komunismu nic neměl. Až do roku 1968. Zeptali jsme se ho, jak vnímal a cítil Vpád vojsk Varšavské smlouvy.

Citát: Samozřejmě velký zklamání, že sem přišli ty vojska. Tady my jsme byli samostatnej stát- suverénní. Tak co oni sem přišli nás osvobodit? To se těm Rusákům nepovedlo. Taky jsem uvažoval, že vystoupím z té komunistycký strany- pak jsem to neudělal no.

Michaela Javorková: Závěrem jsme se pana Tomšíčka zeptali, co chce vzkázat naší a budoucí generaci.

Citát: - Aby se koukali na tu minulost, jaká byla. Protože bez té historie není budoucnost. Je to potřeba ty starý lidi občas navštívit a zeptat se jich, jak to bylo.